

مقایسه سطح سرمی ایترلوکین هشت در بیماران مبتلا به آفت عود کننده دهان با افراد سالم

دکتر حمیدرضا عبدالصمدی* - دکتر شاهین کسرایی**

*- استادیار و مدیر گروه آموزشی بیماریهای دهان و تشخیص دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان.

**- استادیار گروه آموزشی ترمیمی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان.

چکیده

زمینه و هدف: خصایعات آفتی عود کننده شایعترین رخمهای مخاط دهان می‌باشد و با توجه به روند التهابی این خصایعات، سایتوکاین‌های پیش‌التهابی از جمله ایترلوکین هشت (IL8) می‌تواند افزایش یابد. هدف از این مطالعه بررسی این سایتوکاین‌های التهابی در بیماران مبتلا به آفت با افراد سالم می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه تحلیلی، دو گروه بیمار مبتلا به خصایعات آفتی شامل ۱۹ مرد و ۲۱ زن با میانگین سنی ۲۵/۰/۸ سال و فاقد هر گونه بیماری سیستمیک و چهل نفر سالم شامل ۲۳ مرد و ۱۷ زن با میانگین سنی ۲۵/۵ سال بدون خصایعات آفتی و بیماریهای سیستمیک مراجعه کننده به بخش بیماریهای دهان دانشکده دندانپزشکی همدان در فواصل زمانی خرداد تا اسفند ماه ۸۴ پس از معاینات بالینی و تکمیل پرسشنامه انتخاب گردید. با دریافت رضایت‌نامه مقدار ده سی سی خون وریدی از بیماران گرفته شد و سپس سرم از خون بیماران جدا و در فریزر با دمای منهای هفتاد درجه سانتی‌گراد نگهداری گردید. در مرحله بعد تمامی نمونه‌ها با روش ELISA توسط کیت سنجش IL8 ساخت کارخانه Diagnostic آمریکا مورد بررسی قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل نتایج از نرم‌افزار SPSS و آزمون t استفاده شد. $P < 0.01$ به عنوان سطح معنی‌داری درنظر گرفته شد.

یافته‌ها: یافته‌های این بررسی نشان داد که میانگین سطح سرمی IL8 در بیماران مبتلا به خصایعات آفتی ده برابر افراد سالم می‌باشد ($P < 0.01$) و از چهل بیمار مبتلا به خصایعات آفتی، IL8 در ۳۵ مورد معادل ۵/۸٪ با الاتر از حد نرمال و در پنج مورد ۱۲/۵٪ در محدوده نرمال بود. مقدار متوسط سطح سرمی IL8 در این گروه ۵/۲٪ پیکوگرم برابر میلی‌لیتر بود که از این ۳۵ مورد، ۱۶ مرد و ۱۹ زن باز پنج مورد در حد نرمال، سه مرد و دو زن بودند. در گروه کنترل، میزان IL8 در ۳۷ مورد برابر ۵/۰٪ در محدوده نرمال و در سه مورد معادل ۵/۷٪ با الاتر از حد طبیعی بود و مقدار متوسط سطح سرمی IL8 در این گروه برابر ۵/۰٪ پیکوگرم برابر میلی‌لیتر بود.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان گفت بین افزایش سطح سرمی IL8 و بروز آفت اختلاف معنی‌داری وجود دارد.

کلید واژه‌ها: سایتوکاین‌ها - ایترلوکین هشت - رخمهای آفتی عود کننده

پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۱/۱۸

اصلاح نهایی: ۱۳۸۵/۱۰/۱۳

وصول مقاله: ۱۳۸۵/۴/۱

نویسنده مسئول: گروه آموزشی بیماریهای دهان و تشخیص دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان e-mail:abdolsamadi@umsha.ac.ir

مقدمه

نقش مهمی در پاتوژنیز و درمان بیماریهای مهمی همچون سرطانها، بیماریهای التهابی و اتوایمیون و خصوصاً آفت دهانی داشته باشد.^(۱) امروزه سایتوکاین‌ها از مرحله فک و عقیده خارج شده و به درمان راه پیدا کرده‌اند به طوری که توجه بسیاری از دانشمندان را به خود جلب کرده است.^(۲) تغییرات سطح سرمی IL8 در طی بیماری و عوامل موثر بر

رخمهای آفتی عودکننده به عنوان شایعترین خصایعات حفره دهان محسوب می‌گردد.^(۱) علت این گونه خصایعات دقیقاً مشخص نمی‌باشد، ضمناً اینکه سیستم ایمنی هومورال می‌تواند نقش مهمی در ایمونوپاتوژن آفت ایفا نماید.^(۲) سایتوکاین‌ها و از جمله ایترلوکین هشت، کلاس‌های جدیدی از مولکول‌های کشف شده در دهه اخیر هستند که می‌توانند

بیماران مبتلا به آفت با افراد سالم می‌باشد.

روش بررسی

در این مطالعه تحلیلی - مقایسه‌ای افراد مورد بررسی از بیماران مبتلا به زخم‌های آفتی عودکننده مراجعه کننده به بخش بیماریهای دهان دانشکده دندانپزشکی همدان در فاصله زمانی اول خرداد تا اوایل اسفند ۸۴ انتخاب شدند. تعداد چهل بیمار که شامل ۱۹ مرد و ۲۱ زن با میانگین سنی ۲۵/۰۸ سال و چهل فرد سالم شامل ۲۳ مرد و ۱۷ زن با میانگین سنی ۲۵/۵ سال مورد بررسی قرار گرفتند. کلیه بیماران انتخاب شده که در مرحله اولیه آفت بودند توسط یک متخصص بیماریهای دهان معاینه شدند. تشخیص آفت براساس حضور زخم‌هایی با قطر کمتر از یک سانتی‌متر (آفت کوچک)، گرد و متقارن بر رنگ سفید مایل به زرد و با حاشیه قرمز رنگ بود. برای کلیه بیماران پرسشنامه‌ای تهیه و به دقت تکمیل گردید. شرایط ورود به مطالعه عبارت بود از: گزارش سابقه تکرار ضایعات بیش از سه بار در سال، وجود یک زخم آفت کوچک منفرد (با زمان بروز کمتر از ۸ ساعت در حفره دهان)، نداشتن بیماریهای سیستمیک از جمله سندروم رایتر، بحثت، کرون، بیماریهای گوارشی، بیماریهای لثه و پریودنتیت و حداقل طی دو ماه قبل دارویی مصرف نکرده باشند در ضمن باردار نیز نباشند. پس از انجام معاینات بالینی و تشخیص نهایی ضایعات آفتی و اخذ رضایت‌نامه کتبی بلافاصله بیماران جهت انجام آزمایشات پاراکلینیک به آزمایشگاه دی همدان ارجاع داده شدند. در آزمایشگاه بعد از ضدعفونی کردن ناحیه آرنج بیماران، مقدار ده سی سی خون وریدی توسط سرنگ‌های ده سی سی استریل و یک بار مصرف سوپا (همراه با سر سوزن اندازه ۲۷) تهیه و در داخل لوله‌های آزمایش استاندارد کارخانه سیگما که توسط اشعه گاما استریل شده بودند جمع‌آوری گردید. پس از طی مراحل انعقادی و دکوله کردن لخته خون، نمونه‌ها جهت جداسازی سرم در دستگاه سانتریفیوژ Biotech ساخت کشور آمریکا با شماره سریال ۷۵۳۲ با سرعت هفت هزار دور در دقیقه قرار داده شد و پس از سانتریفیوژ ۲۵ دقیقه‌ای، سرم بیماران از قسمت لخته

این سطح سرمی (آنٹی‌بادی‌های مونوکلونال، داروهای تعديل کننده سیستم ایمنی) می‌تواند دریچه تازه‌های را در آینده در درمان ضایعات آفت در دوران امروزی سایتوکاین‌ها بگشاید (۴) و این امر مستلزم تحقیقات اولیه در مورد رابطه بین سطح سرمی IL8 با ضایعات التهابی از جمله آفت شده، مونوکلینیک، فیبروبلاست‌ها و هپاتوسیت‌ها تولید شده، مونوکلینیک، فیبروبلاست‌ها و هپاتوسیت‌ها تولید می‌شود و ژن سازنده IL8 بر روی کروموزوم شماره چهل واقع است (۴)، این سایتوکاین از طریق گیرنده‌های اختصاصی بر روی سلول‌های هدف اثر می‌کند و بعد از اتصال به گیرنده اختصاصی اش باعث تغییرات بیولوژیکی خاصی در سلول‌ها می‌شود. بسیاری از ضایعات و بیماریهای التهابی از جمله آفت می‌توانند ناشی از تولید و اثرات مختلف سایتوکاین‌های التهابی از جمله IL8 باشد. به عنوان مثال در ضایعات پس‌وریازیس، نقرس و مایع سینوویال در آرتربیت روماتوئید مقادیر زیادی IL8 یافته شده است (۳)، از این جهت با مهار این سایتوکاین‌ها شاید بتوان دریچه امیدی در جهت درمان و بهبود علائم بیماری پیدا کرد (۵) چرا که استفاده از یک سایتوکاین خاص که اثر سایتوکاین‌های دیگر را خنثی نماید، می‌تواند در این مهم کمک کننده باشد (۶). Tetsuga و همکاران به وجود رسپتورهای IL2 در آفت اشاره کرده است و عنوان کرد IL2 خود به عنوان محرك ترشح IL8 توسط عمل واسطه‌ای ماکروفازها، سلول‌های آندوتیالی و فیبروبلاست‌ها عمل می‌کند به طوری که میزان IL8 در این بیماران افزایش یافته بود (۳)، Sirajedin نیز عنوان کرده بود که در بیماران مبتلا به آفت میزان TNF α افزایش می‌یابد به طوری که IL8 از طریق تحريك ماکروفازها و عمل واسطه‌ای TNF α افزایش یافته بود (۷)، مطالعات نشان داده است که اغلب عفوت‌های انگلی، باکتریایی و ویروسی باعث تولید IL8 می‌شود (۸) به طوری که Lin و همکاران در سال ۲۰۰۵ به ارتباط عفوت‌های IL8 و ویروسی و IL6 در بیماران مبتلا به آفت عودکننده اشاره و عنوان کردند که میزان سطح سرمی این دو سایتوکاین به طور قابل توجهی افزایش پیدا می‌کند (۹)، مطالعه حاضر با هدف بررسی و تعیین سطح سرمی IL8 در

کارخانه سازنده نتایج نهایی محاسبه گردید. به منظور آنالیز آماری از نرم افزار SPSS و آزمون χ^2 جهت مقایسه و ارزیابی داده های گروه بیمار و شاهد استفاده شد.

یافته ها

نتایج نشان داد که از چهل بیمار، ۱۹ مرد معادل ۴۷/۵٪ و ۲۱ زن برابر ۵۲/۵٪ با دامنه سنی ۱۱-۴۳ سال و میانگین سنی ۲۵/۰۸ و در گروه کنترل، ۲۳ مرد معادل ۵۷/۵٪ و ۱۷ زن برابر ۴۲/۵٪ با دامنه سنی ۱۵-۴۰ سال و میانگین سنی ۲۵/۵ سال بودند. توزیع جنسی بیماران نیز در دو گروه یکسان بود. مقدار متوسط سطح سرمی IL8 در بیماران مبتلا به ضایعات آفته، ده برابر مقدار متوسط سطح سرمی IL8 در گروه کنترل بود ($P<0.01$) به طوری که بعد از اتمام انجام آزمایشات از هشتاد نمونه با توجه به محدوده نرمال IL8 که در گروه بیماران، میزان ۶-۹ پیکوگرم بر میلی لیتر می باشد مشخص گردید که در گروه بیماران، میزان IL8 در ۲۵ مورد برابر ۵٪ در بالاتر از حد نرمال و در پنج مورد معادل ۱۲/۵٪ در محدوده نرمال بود و میانگین و انحراف معیار سطح سرمی IL8 در این گروه برابر ۵/۶۰ \pm ۲۱/۵۶ پیکوگرم بر میلی لیتر بود. از ۳۵ مورد بالاتر از حد نرمال، ۱۶ مرد برابر ۴/۵٪ و ۱۹ زن معادل ۴/۵٪ و از پنج مورد در محدوده نرمال سه مرد برابر ۶/۶٪ و دو زن معادل ۴/۰٪ بود. در گروه کنترل، میزان IL8 در ۳۷ مورد برابر ۵/۹۲٪ در محدوده نرمال و در سه مورد معادل ۵/۷٪ بالاتر از حد نرمال بود و میانگین و انحراف معیار سطح سرمی IL8 در این گروه برابر ۵/۰۱ \pm ۳/۳۵ پیکوگرم بر میلی لیتر تعیین گردید (نمودار ۱) و از ۳۷ مورد در حد نرمال، ۲۱ مرد برابر ۷/۵٪ و ۱۶ زن معادل ۳/۴٪ و از سه مورد بالاتر از حد نرمال، دو مرد برابر ۶/۶٪ و یک زن برابر ۴/۳٪ بود.

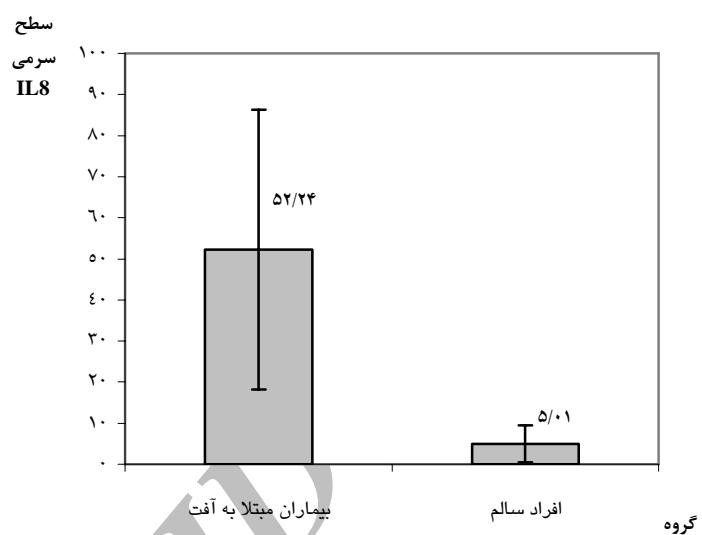
بحث

مهمنترین عمل IL8 شرکت در واکنشهای التهابی می باشد. برخی ایمونولوژیست ها IL8 را اینترلوکین التهابی می نامند. IL8 یک فعال کننده التهابی و یک عامل کموتاکتیک برای نوتروفیل ها می باشد.^(۱۰) در این مطالعه، مقایسه ای بین

جدا شد و به لوله های پلاستیکی شفاف پنج سی سی استریل شده توسط اشعه کاما منتقل گردید. پس از اتمام زمان جمع آوری، نمونه های بدست آمده به منظور سنجش IL8 به روش Elisa مورد بررسی قرار گرفت. در آزمایشگاه تمامی نمونه ها توسط کیت سنجش IL8 ساخت کارخانه Diagnostic IL8 که ۹۶ بار می تواند این آزمایش را انجام دهد به شماره سریال ۳۲۴۵۶ (تاریخ ساخت ۲۰۰۶/۰۲/۲ و تاریخ مصرف ۰۲/۱۰/۲۰۰۶) مورد سنجش قرار گرفت و Elisa Reader Averneas Company USA توسط دستگاه خوانده شد. مقدار نرمال IL8 با توجه به اعلام کارخانه سازنده برابر با ۹/۶۰ پیکوگرم بر میلی لیتر بود. جهت انجام آزمایش Elisa، پنجاه میکرولیتر نمونه سرم و بافر به طور همزمان به فاز جدید جامد که از قبل توسط کارخانه سازنده به آنتی بادی منوکلونال مورین Anti IL8 آغشته شده بود اضافه گردید. نمونه ها به مدت سی دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد انکوبه و در فواصل هر ده دقیقه نمونه های مورد آزمایش تکان داده شد. سپس با دقت فراوان نمونه های تستی را از فاز جامد جدا کرده و با عمل شستشو قسمتهای اضافی از محیط عمل خارج گردید. در طی این مرحله، IL8 نمونه های سرمی بیماران با آنتی بادی منوکلونال کوت (آغشته) گردید و به بیدها اتصال برقرار کرد و قسمتهای غیر متحمل به وسیله شستشو از محیط عمل خارج شد. سپس پنج میکرولیتر گونزروگه که یک آنتی بادی منوکلونال گوسفندی است که علیه IL8 انسانی وارد عمل می گردد و توسط آکالین فسفاتاز شناساندار شده است به هر آزمایش اضافه گردید و تمام نمونه ها به مدت سی دقیقه در درجه حرارت ۳۷ درجه سانتی گراد انکوبه شد. پس از آن پنجاه میکرولیتر سوبسترا (فسفات استر) به محیط واکنش اضافه شد و مجدداً تمامی نمونه ها به مدت ده دقیقه در درجه حرارت ۳۷ درجه سانتی گراد در تاریکی انکوبه شدند و دقیقاً در پایان زمان انکوباسیون، محلول Stopping (اسید کلریدریک) اضافه گردید. این محلول از واکنش بیشتر بین آنزیم و سوبسترا جلوگیری می کند و در نهایت به وسیله Elisa Reader و در طول موج چهار صد و بیست نانومتر، تمامی نمونه ها خوانده شد و با توجه به منحنی استاندارد

معنی دار IL8 در بیماران مبتلا به آفت اشاره کرده بود باشد. Portat به افزایش میزان IL1 در آفت اشاره کرد (۱۲) به طوری که این سایتوکاین منجر به افزایش معنی دار IL8 شده بود ($P<0.05$) از این جهت مطالعه حاضر می تواند موید مطالعه Portal نیز باشد. Andysun نقش مهمی را برای IL8 در ایمونوپاتوژن آفت قائل گردید (۱۰). Andy در مطالعاتش عنوان کرد که سطح سرمی IL8 در بیماران در مطالعاتش عنوان کرد که سطح سرمی IL8 در بیماران مبتلا به آفت عودکننده دارای حساسیت زیادی نسبت به مانیتورینگ مرحله فعال بیماری دارد (۱۰) و در این مطالعه نیز این مطلب تایید گردید به طوری که در این بررسی کلیه بیماران مبتلا به آفت در مراحل اولیه رخم یعنی ۴۸ ساعت اولیه انتخاب شدند تا که در این مرحله ضایعات دارای IL8 بیشترین روند التهابی باشد. در واقع با توجه به مقادیر IL8 در چهل بیمار مبتلا که دارای یک دامنه وسیع $52/24 \pm 31/56$ پیکوگرم بر میلی لیتر می باشد (حداصل حدود ۲۱ و حد اکثر حدود هشتاد پیکوگرم بر میلی لیتر)، این امر ممکن است نشان دهنده تأثیر شدت و میزان التهاب حتی در طی ۴۸ ساعت اولیه بر میزان IL8 باشد به طوری که کمترین مقادیر IL8 در بیماران به مراتب بالاتر از بیشترین مقادیر IL8 در افراد سالم است.

Sirajedin و همکارانش به افزایش موضعی سایتوکاین ها از جمله TNF α در زخم های آفتی اشاره داشتند و عنوان کردند که در پیدایش مرحله فعال آفت نقش مهمی را ایفا می کند (۷). Lisa عنوان کرد که در گلbulو های سفید خون محیطی بیماران مبتلا به آفت افزایش چشمگیری در تولید IL6 و TNF α دیده می شود و پیشنهاد کرد که سایتوکاین ها در پیدایش این گونه ضایعات نقش مهمی دارند (۱۲)، به هر حال باید به این نکته اشاره داشت که سایتوکاین ها از درجه حساسیت متفاوتی برخوردار هستند به طوری که در این مطالعه IL8 در بیماران مبتلا به آفت افزایش چشمگیری پیدا کرد. با این وجود ذکر این نکته ضروری است با توجه به اینکه اتیولوژی و پاتوژن آفت دقیقاً روشن نمی باشد و عوامل متعددی (آلرژی، ارث، اختلالات هورمونی و عاطفی و خونی و ...) در آن دخالت دارند نمی توان به روشنی افزایش

نمودار ۱: مقایسه سطح سرمی IL8 در بیماران مبتلا به آفت و افراد سالم

سطح سرمی IL8 در بیماران مبتلا به ضایعات آفتی با افراد سالم صورت گرفت. از مطالعاتی که تاکنون در این مورد صورت گرفته تحقیق Andy و همکارانش در سال ۲۰۰۴ می باشد (۱۰)، در مطالعه حاضر، مقدار سطح سرمی IL8 در بیماران نسبت به افراد سالم به میزان ده برابر بود و این مقدار در مطالعه Andy هفت برابر افراد سالم گزارش شده بود (۱۰)، که این نتیجه می تواند موید این باشد که سطح سرمی IL8 در بیماران مبتلا به آفت با توجه به روند التهابی و ایمونولوژیک ضایعه افزایش قابل توجهی پیدا می کند.

در مطالعات Andy و Yufong درصد بیماران مبتلا به آفت دارای سطح سرمی بیشتر از حد نرمال بودند (۱۰) ولی در این مطالعه این میزان به $87/5$ % افزایش یافته بود که دارای تفاوت معنی داری می باشد ($P<0.01$). در مطالعه Andy، افراد گروه کنترل دارای مقدار سرمی کمتر از حد نرمال بود (۱۰) ولی این میزان در این مطالعه $92/5$ % بود که $1/2$ % کمتر از گزارش قبلی است که اختلاف عددی در این دو مطالعه می تواند ناشی از تفاوت های نزدی در افراد مختلف باشد چرا که معمولاً میزان سایتوکاین ها در نژادهای مختلف تا حدودی متفاوت می باشد. Brickle در سال ۱۹۹۶ به نقش سایتوکاین ها و کراتینوسیت های فعال شده در ایمونوپاتوژن آفت اشاره کرد (۱۱)، با توجه به این که یکی از منابع تولید IL8 کراتینوسیت های فعال شده می باشد شاید افزایش

نتیجه‌گیری

با توجه به افزایش معنی‌دار IL8 در بیماران مبتلا به ضایعات آفت عودکننده که در ۵/۸۷٪ موارد مشاهده گردید (ده برابر افراد سالم) می‌توان نتیجه‌گیری کرد که بین افزایش سطح سرمی IL8 و ابتلا به آفت عودکننده ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

IL8 را به عنوان یک عامل ایجاد کننده زخم در نظر گرفت بلکه می‌توان گفت با توجه به افزایش سطح سرمی IL8 که به عنوان یک سایتوکاین التهابی عمل می‌کند روند التهابی و ایمونولوژیک آفت بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

REFERENCES

1. Lynch MA, Brightman VJ, Greenberg MS. Burkett's oral medicine, diagnosis and treatment. 9th ed. Philadelphia: J.B Lippincott;1994,27-9.
2. Pederson A, Anne C, Bjarnek. T lymphocyte subsets in RAS. *J Oral Pathol Med.* 2002 Oct;20(10):59-60.
3. Tetsuga Y, Kezunori Y. Serum cytokines IL2 receptor in oral disorders. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 1994 Mar;78(3):727-35.
4. Aggarwal B. Human Cytokines. 3nd ed. Philadelphia: Saunders Co; 2004;36-41.
5. Regina L, Margaret F. Alternation of T helper/inducer in RAS. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 1995 Jan; 83(1):205-8.
6. Austin J, Wood K. Principle of cellular and molecular immunology. 2nd ed. Philadelphia: Saunders Co; 1993; 36-40.
7. Sirajedin S, Natabritua M. Immunolocalization of TNF in RAS. *J Oral Pathol Med.* 2000 Apr;29(4):19-25.
8. James J, Scuibba T. T lymphocyte subset changes in RAS. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 2002 Dec;60(12): 175-81.
9. Lin S, Chou M, Ho C, Yang C. Study of the viral infections and cytokines associated with RAS. *Microbes Infect.* 2005 Dec;17(3):635-44.
10. Andy S, Yufong C, Sanchia C, Hunchun C. Serum IL-8 level is a more sensitive marker than serum IL-6 level in monitoring the diseases activity of RAS. *J Oral Pathol Med.* 2004 Oct; 33(10):133-39.
11. Bickel M. Chemokine expression in human oral keratinocyte cell lines and keratinized mucosa. *J Dent Res.* 1996 Apr; 75(4):27-34.
12. Portal R. IL1 receptor blockade reduces endotoxin and borrelia burgdorferi-stimulated IL8 synthesis in human mononuclear cells. *Faseb J.* 1992 Nov; 6(11):240-46.
13. Lisa J, Jermy B. Increased production of TNF in RAS. *J Oral Pathol Med.* 1992 Jan;21(1): 21-5.